

takemu ravnanju in so o tej zadevi že govorili z ministrskim predsednikom in češkim cesarskim namestnikom.

Osvoboditev Balkana. Slovansko blagotvornostno društvo v Moskvi priredi dne 23. aprila t. l. slavnost v proslavo petdesetletnice slovanske osvoboditeljne vojne na Balkanu. Slavnost se začne z mašo zadušnico za padle ruske vojake, na kar se položé venci na grobova general-adjutanta Stolipina in vodje prve bolgarske čete, Kalinina. Na to bo imelo društvo v dvorani konservatorija slavnostno zborovanje, na katerem se bodo proslavljali vojaki iz tedanje dobe. Po odpevanju slavnostne pesmi slovanskima apostoloma Cirilu in Metodu na čast, peli bodo rusko, srbsko, bolgarsko in črnogorsko himno. Potem se boste darovali še maši zadušnici za carja Aleksandra II. in Aleksandra III. — Slavnost se zaključi s slovesnim obedom.

Vojska v Južni Afriki. Angleži so delali velike priprave, da vlovijo burskega generala Deweta. Kitchener je bil zagotovo prepričan, da se mu to posreči. V noči 7. t. m. so se zbrale v Wolvehoeu vse angleške čete iz raznih delov, ki so bile prej razpostavljene južno od Liebenberg-Blei in ob reki Wilge. Iz teh čet, gotovo več tisoč mož, povečini jezdecev, se je sestavila močna, neprodorna črta od Wolvehoea do Falangshome in Kafir-kopa. Zjutraj dne 7. t. m. je vsa črta prodirla proti zahodu in zasedla črto od Hollanda, v vrsti stražnic Heibronn-Fankfort, do Doornkloofa in vrsti stražnic Kronstad Lindley. Poleg tega so bile na celi črti 50 yardov druga od druge zavarovane predstraže. Druge angleške trume so zasedle deloma cesto od Heilbrona v Kronstad, deloma pa še vrsto stražnic ob železnici. Tako je bil do zadnjega kotička zastražen ves prostor, na katerem se je, to so Angleži dobro vedeli, nahajal Dewet z 2000 možmi, in vendar, kako so se začudili angleški generali, ko so dne 7. t. m. zjutraj opazili, da jim je Dewet — ušel; pustil je na mestu le nekaj konj in volov. Ušel jim je pa celo na takem kraju, kjer je bil prostor zaprt z žično ograjo. Poskus se mu je tem lažje posrečil, ker je razdelil svoje čete v majhne oddelke, ki so se neopaženi izmuznili iz angleške pasti. Angleži še nimajo Deweta, pač pa jako velik dolg nos.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovenska zmaga. Iz Ptujске Gore se nam piše: Repe ne bodo imeli Ptujskogorci tri leta. V ponedeljkovi občinski volitvi, ki je zaradi strastne agitacije trajala celih dvanaajst ur, je Repa s svojimi pristasi »Štajerji« popolnoma propadel. Niti enega pristasa njegovega ni v zastopu. Torej vsaj tri leta ne bodo Črnogori Repe imeli — namreč v občinskem odboru. Slava zavednim volilem, ki so stali kakor skala dvanaajst ur na volišču; vsa čast zlasti zavednim Lovrenčanom!

Osebnosti. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici sta se nastanila kot zdravnika dr. Leo Kreft in dr. I. Folnecki. — Avskultantom pri tukajšnjem sodišču je imenovan g. I. Zemljič. — Pisarna notarja dr. Radeja v Mariboru se je uradno zaprla.

Pri Sv. Lenartu ob Slov. gor. je izvoljen namesto umrlega Mravčaga županom g. Josip Sedminek, trgovec in hišni posestnik.

Županom v Ormožu je izvoljen gosp. J. Kautzhammer, trgovec in posestnik.

Iz Dravskega polja. Na Svečnico je bila na Hajdini v Graharjevi gostilni prav dobro obiskana veselica kmetskega bralnega društva. Vsa čast kmetskim igralcem, ki so tako točno predstavljali igri, pred vsem pa domačemu g. kaplanu, ki je dosegel z velikim trudom tolik uspeh. Ogorčeni smo zato nad onimi ptujskimi gospodi, ki so pri tukajšnji volitvi, kakor že večkrat, pokazali svoje strankarsko stališče. Če ne bo miru, hčemo se javno prijeti. Opazovalec.

Slovenskim učiteljem. Na štirirazredni ljudski šoli III. plač. vrste pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. gor. (cmureški šolski okraj) je razpisana učiteljska služba v def. oziroma v provizorično nameščenje. — Prošnje je vložiti do 24. febr. 1902. Ker je ta kraj ob slovenski meji, se učiteljstvo opozarja na to službo. Kraj je jako lep; stanovanje prosto.

Poštna znamka po 35 vin. pridejo v promet s 15. februarjem. Znamke so zelene barve in se bodo umestno rabile pri priporočenih (rekomndiranih) pošiljkih.

Od Sv. Petra pri Mariboru. Dne 30. januarja smo spremili k zadnjemu počitku vrlega kmeta iz Grušove, Franca Rebernika. Revez se je lansko leto, ko je vozil vodo za škropljenje k svojemu vinogradu, hudo ponesrečil. Poln sod vode zdrkne nagloma z voza in pritisne Rebernika k nekemu drevesu ter

mu spodnje truplo strašno poškoduje. Iskal je pomoči v bolnišnici v Mariboru, pozneje tudi v Gradcu, pa smrt ga je čez sedem mesecev rešila groznih bolečin. Ravno na dan, ko se je mislil peljati domov, da bi — kar je srčno želel — med svojimi ljubimi in dragimi zatisnil svoje oči, prehitela ga je neizprosna smrt. Mrtvega so nam ga pripeljali domu, da se mu je tako vsaj ta želja izpolnila, da počiva pri ljubi Materi Gorski, katero je ves čas svojega življenja goreče častil. Pokojni Rebernik je bil zvest sin sv. katoliške cerkve in ravno tako zvest sin svojega milega naroda. Bog daj, da bi rajnega vsi Št. Peterčani vedno neustrašeno in srčno posnemali kot vrli katoličani in zvesti sinovi matere Slovenije! — Istega dne popoldan smo pa tudi imeli urico prijetne zabave in nedolžnega veselja, koje so nam pripravile č. šolske sestre. Njih gojenke so namreč kaj lepo predstavljale igrokaz s petjem: Odpadnikova sestra. Igra, ki je izvirno delo č. sestre M., je zelo podučna — vžiga v srcu živo vero v edino pravega Boga in ljubezen ter spoštovanje do ljubih starišev — pa tudi šaljivih dovtipov ji ne manjka. Petje in vpriporitev igre — vse je bilo dovršeno, da, izborna. Bog plačaj častit. sestram njih trud, vrlim deklicam pa njihovo marljivost!

V Novi cerkvi pri Celju se je tudi jelo med mladino svitati. Več mladeničev in deklic se je že naročilo na »Naš Dom« in se jih bo še več pridružilo. Tudi bralno društvo se je precej opomoglo; naročilo se je na več časopisov in si kupilo zdaj 32 lepih novih knjig, večinoma samih povestij, katere udi pridno prebirajo. V deklisko družbo je na Svečnico na novo vstopilo 55 mladih deklic in tudi več pridnih mladih fantov se je že oglasilo za vstop v mladeniško družbo. Počasi se bo vse lepo uredilo. Vrlo ondotno mladino pa ob tej priliki vabimo, da razširja »Naš Dom« ter mu pridobiva več in več novih naročnikov. Naprej, na delo rodoljubno!

Osemdeseto leto življenja je dne 5. t. m. dopolnil Jožef Karba, posestnik v Babincih pri Ljutomeru. Vrlemu narodnjaku še mnoga leta! Izmed njegovih otrok je eden župnik v Zrečah, drugi je kmet na Krapji in ob enem načelnik »Kmetijske zaduge« na Cvenu, trije pomagajo doma očetu pri gospodarstvu, dva pa delujeta na Dunaju, eden kot c. kr. poštni uradnik, a drugi je v zasebni službi.

Vojaški nabori se vršijo letos naslednje dni: 1. in 3. marca v Gornji Radgoni, 4. in 5. v Ljutomeru, 7. in 8. v Ormožu, 10., 11., 12., 13. in 14. v Ptuj (okolica), 15. za mesto

krik nastane, ko vidijo grozen prizor. V tem prihititi tudi Dominik in za njim gospod župnik, pa se čudita, kako se je to zgodilo. Gospod župnik, ki je poznal predobro hudobnega Ivana, se kmalu domisli pa pravi: »Dominik, Ivan je hotel uničiti tvojo ladjico, a Bog ga je kaznoval.«

Smrten strah se polasti Ivana. Obupno steguje roke proti obrežju in kliče na pomoč. A najbolj izkušeni mornarji odkimavajo z glavo, meneč, na rešitev ni misliti, vsak poskus je gotova smrt. In kdo naj bi se podal v smrtno nevarnost radi ničvredneža, ki je ravno hotel učiniti tako hudobijo. — Burja ne preneha. Valovi se dvigajo, a čolnič pleše po morju enak orehovi lupini. Se stolpa se začuje žalostno klenkanje zvona, kar pomenja, da je na morju nekdo v smrtni nevarnosti. Od vseh strani hitijo ljudje skupaj, tudi Kodelijsko mater je prignala radovednost.

Med potom je še rekla Jerici: »Kdo je bil neki tako lahkomišeln, da se je podal v taki nevihti na morje?«

Pa, o joj, ko pride na obrežje, opazi, da je nesrečnež, ki se bori z valovi — njen sin Ivan.

Potok solz se ji vdere iz oči, obupno vije roke in kriči: »Pomagajte, pomagajte, moj otrok je!«

Materine solze ganejo srce mornarjev in trije moške se takoj oglašijo, da hočejo na pomoč. A gospod župnik povzdigne slovesno svoj glas rekoč: »Peter, Štefan, Jurij vi ostanete tukaj. Vsak izmed vas ima doma družino. Vi nimate pravice, da bi se podali v tako nevarnost. Le oni bi smeli to storiti, ki nima ne žene ne otrok.«

Dominik se prestraši. »Ki nima žene ne otrok?« to je on.

Je li pa v istini njegova dolžnost, da žrtvuje svoje življenje za svojega smrtnega sovražnika? V tem hipu zagleda Jerico, ki je vsa bleda upirala nanj svoje solzne oči. »Ločil naj bi se od nje, ki bi imela biti radost mojega življenja.«

»Osoda, ko deroča voda
Odganja čolnič moj od proda
Od sladke sreče me drvi.«

»Da, če tudi moram umreti. Ivan je sin Kodelijske in ta je bil moj dobrotnik.«

Dominik poklekne, povzdigne roke in oči proti nebu in moli: »Oče, odpusti mi, kakor tudi jaz iz srca odpuščam.« Vstane pa stopi h gospodu župniku rekoč: »Gospod, jaz nimam ne žene, ne otrok, jaz sem pripravljen žrtvovati svoje življenje.«

»Bog te čuvaj in Morska zvezda« te spremlja v svoje varstvo, mu odvrne gospod župnik s tresočim glasom.

Še enkrat se ozre na svojo zaročenko. »Z Bogom Jerica!«

»Z Bogom Dominik!«

Tu čakala v samotnem hramu
In plakala bom za teboj.
Podajam roko ti s solzami
Oh, morda zadujkrat nočoj!«

Dominik skoči v svojo ladjico. Trikrat ga vržejo valovi nazaj. Četrtočrat se mu posreči, da pripluje na prosto morje. A kako divje se zaganjajo valovi nanj, kakor bi jih bila razljutila njegova predrznost.

Ne straši moč viharja,
Ne grom valov mornarja,
Se smrti ne boji.«

Dominik se jim upira ter veslja naprej in res dospel je do Ivanovega čolniča.

Ivan je že bil nezavesten. Dominik ga potegne v svojo ladjico in valovi, kakor bi priznavali njegovo velikodušnost, drviijo nazaj proti obrežju.

Držeč se z eno roko ob ladjico, položi z drugo nezavestnega v materino naročje, in ravnokar misli skočiti na suho, pa potegne val ladjico za seboj in hipoma bil je zopet na širokem morju, a vesla polomljena.

»Ubogi Dominik, zgubljen si!«

Gospod župnik molijo molitev za umirajočce. Glasno ihtenje se čuje med množico.

Ptuj, 17. in 18. v Rogateu, 20. in 21. v Šmarju, 22. v Celju (mesto), 24. in 26. v Sevnici, 1. in 2. aprila v Kozjem, 3., 4. in 5. v Brežicah, 7., 8. in 9. v Laškem, 10., 11. in 12. v Konjicah, 14., 15., 16. in 17. v Celju (okolica), 18. in 19. na Vranskem, 21. in 22. v Mozirju, 23. in 24. v Šostanju, 25. in 26. v Slov. Gradcu, 28., 29. in 30. v Marenbergu, 1. in 3. marca v Slov. Bistrici, 4., 5., 6., 7. in 8. marca v Mariboru (okolica), 10. in 11. marca pri Sv. Lenartu, 13. in 14. v Radgoni, 15., 17. in 18. v Cmureku in 26. v Mariboru (mesto).

Za namestnika notarja dr. Radeya je za čas njegovega odstavljenja imenovan notarski kandidat g. I. Kogej, ki odpre pisarno zopet najpozneje v ponedeljek dne 17. tega meseca.

Pišeece. Gotovo je redek slučaj, da je v eni hiši v teku pol leta nova maša se vrstila z gostijo, a to se smrtjo. Pri Strgarjevih namreč so imeli č. gosp. Anton, sedaj kapelan na Laškem novo sv. mašo v jesen, sedaj se je omožila sestra Nežika z veleposestnikom Fran. Gregorevčičem, a danes 11. febr. pa smo pokopali njuno mater Strgarico. Blaga pokojnica je bila ena tistih redkih žen, ki imajo zares zlato srce, od katerih je ločitev tako neizmerno bridka, ne le za domačine, temveč tudi za sosede. Bog potolaži vse njene ostale, njej pa daj večni mir! —

Pri Sv. Marjeti pri Vojniku je umrla pred kratkim gospa Neža Permošec. Dosegla je visoko starost. Rajnka je bila blagega srca, vrla katoličanka in zavedna Slovenka. Naj ji bode zemljica lahka!

Luče. Kakor podrugod, imeli smo tudi pri nas hudo zimo od 30. januarja do 7. febr. Padlo je en meter debelo snega. Dne 6. febr. je bil še strašen mraz, dne 8. febr. pa, ko smo vstali, videli smo vse kopno, doline in travnike. Ljudje so pravili, da se je svet po noči zopet »zasukal«.

V Rajhenburgu je pristopil h katoliški veri protestant g. Jurij Wassertheurer, železniški uradnik. — 3000 K je izposloval poslanec g. Žičkar pogorelcem na Blanci.

V Gornjigradu se je preselil gosp. dr. Anton Vilimek, ki je bil dozdaj zdravnik pri Sv. Trojici v Slov. goricah.

V Vitanju v prodajalnici Tepejevi so prišli na sled prekanjeno izvršenim tatvinam. Kdo je kriv, bo dokazala sodnijska preiskava, ki se je že pričela.

Od Sv. Ilja v Slov. gor. Na veselico bralnega društva dne 2. febr. je prišel tudi neki nepozvanec iz Pesnice. Zabavljal je in prodajal svojo pragermansko omiko. Če je slišal kako slovensko besedo ali celo »živijo«, takoj je zagrmel svoj »hajl, hajl«. Pa skoraj bi jo skupil. Naši mladeniči so ga poučili v

Neusmiljeni valovi treščijo ladjico ob skalo, da se zdrobi na koščke.

Dominik je preminul.

„Zdaj konec je borbi in zmoti
Izdihnen je zadnji vzdihljaj,
Smehljaje se duh mu napoti
S krilatci nebeskimi v raj.“

Gospod župnik se obrne proti množici ter se ji zagrozi rekoč:

»Spoznate li sedaj svojo krivico? Imeli ste ga za Bognasvaruj človeka. Molite zanj, pa prosite Boga, da vam odpusti vašo zaslepljenost in hudobijo!«

Morje je vrglo mrtvo truplo Dominikovo na suho. Slovesen pogreb je bil, vsi vaščani so ga spremljali k zadnjem počitku.

Ivan je kmalo po tem zapustil domačo vas. Predno je pa odšel, dal je postaviti Dominiku lep nagrobni spomenik s sledečim napisom:

Morilec tvoj, morilec tvoje sreče
S skesanim srcem prosi oprostjenja. Ivan.

A Jerica je sadila rožice na njegovem grobu ter jih rosila z bridkimi solzami.

vedenju ter mu ohladili njegovo prevročo pristno nemško kri. Takim ljudem svetujemo, da naj ostanejo prihodnjič doma za pečjo.

Pozor na umetne zobe! V moški kaznilnici v Mariboru je imel neki paznik umetne zobe. Ker si je zvečer pozabil ozobje vzeti iz ust, mu je v spanju zlezal zob v požiralnik, da ga ni bilo moči ne naprej ne nazaj spraviti. Hitro se odpelje paznik v bolnišnico, kjer ga je zdravnik rešil večje nesreče.

Pri Sv. Martinu pod Vurbergom je imel posestnik Ivan Vogrin pripetega psa. Psa je ugriznil po noči drug stekel pes. V jutro pa je ugriznil domači pes gospodarja in sina, ki sta zdaj obadva v bolnišnici.

V Padeškem vrtu v Skomri se je ponesrečil 6 letni otrok na škednju pri stroji. Poškodovalo mu je desno roko, da so ga morali potem takoj k zdravniku v Vitanje odpeljati, ki mu je zavezal rano. — Umrl je Marko Ovčar, star 44 let po dolgoletni bolezn. Bil je priljuden, varčen in bogaboječ človek. Bog mu daj večni mir!

Jezuitski misijon. Ker je obče znani o. Frančišek Doljak S. J. vsled starosti že preveč obnemogel, ga je pristojna oblast rešila službe misijonarja. Vodil bode odslej misijone o. Jakob Verhovec, nameščen v Ljubljani (Elizabetina cesta 5), v sporazumu s svojim tukajšnjim superiorom.

Naslov kneginje Windischgraetz slove vsled cesarjeve odredbe z dne 22. jan. tako-le: »Svetlost gospa Elizabeta Marija kneginja Windischgraetz, rojena cesarska princezinja in nadvojvodinja avstrijska, kraljeva princezinja Ogerska, Češka itd., cesarska in kraljeva visokost.«

Iz Vojnika. Naj Vam potožim gospod urednik, mlačnost naših fantov v narodnem oziru. Ako se ozrem v »Slov. Gospodarja« po dopisih iz raznih krajev, pač lahko spoznam, kako so mladeniči goreči za bralna društva, za pevske zbornice itd. Pri nas je pa vse tako zaspalo, kakor bi ne vedeli kaj se pravi bralno ali pevsko društvo. Pri nas imamo sicer ta društva, pa letos je število udov padlo, posebno pri fantih. Dekleta sicer napredujejo, fantje pa zastajajo. Temu je pa največ krivo to, ker ne prireja društvo prav nič zabave. Fantje so pa radi veseli, zato si pa po krémah iščejo veselja. Vrli vojniški mladeniči, stopite na noge, ne dajte se prekositi fantom sosednih far. Pomislite kako vrla se je obnesla slavnost dobrnskih mladeničev. In potem bo že priredilo bralno društvo kakšno zabavo, da bodete tudi zapeli zraven: Naprej zastava Slave! Vojničan.

V Hočah je nastal zadnje nedeljo okoli 4. ure zjutraj ogenj v usnjarski delavnici g. Kebra. Ogenj so hitro pogasili, škoda ni velike, zgorelo je le nekaj kož. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Nezgoda na železnici. Poročali smo, da je vlak med Radgono in Halbenrajnom povozil neko žensko. Kakor smo izvedeli, pa se ženski ni drugzega nič zgodilo, nego da ji je malo opraskalo desno roko. Lokomotiva jo je vrgla tako srečno med šine, da je celi vlak vozil čez njo, ne da bi jo poškodoval. Ženska je bila gluha, kratkovidna in starostna, za to jo je dohitel vlak, ne da bi ga opazila.

Iz Osluševca pri Ormožu se nam še nadalje naznanja, da v vas zahajajo sedaj le 3 iztisi »Štajerca«, ker ga je z novim letom »Naš Dom« izpodrinil. V Osluševcih se mnogo bere!

Iz Vranskega. Mnogo bravev pozna gotovo tudi naše imenitno Vransko — vsaj po imenu. Nedavno so narodnjaki zmajevali z glavami, kadar smo mi narodno tako »zavedni« Vrančani bili prosili za nemško šolo. Prošnja za nemško šolo je štela podpisov že kar na kile. Seveda, marsikateri ni vedel, zakaj se gre. Ze radi nadležnosti marsikateri v naglici podpiše, in podpisal bi nevedé tudi svojo obsodbo. Oni, nezgruntano brihtni ljudje so pač trdili, da za našo popolno srečo nam manjka le še nemščine; češ, Nemci bodo kar trumoma prihajali po

naše blago in ga bodo preplačali radi nemščine naših otrok. S časoma so se ljudje pomirili, ker so — vsaj pametnejši — spoznali, da se v naši petrazrednici dovolj nemščine poučuje. A šola je spet prišla na površje. Nabirali so se zopet podpisi, in nabralo se jih je kar mnogo strani potrpežljivega papirja. Sedaj se je pa slo za stavb.šče, kamor bi se naj nova šola stavila. Podpisi so se nabirali za prostor pri cerkvi. Čudno je in nekako sumljivo je bilo, ker so se na čelo te agitacije postavili večinoma ljudje, kojim sicer cerkev ni v skrbeh. Druga stranka je iskala primernejši prostor, kakor je oni pri cerkvi radi tesnobe. Kupil se je prostor nasproti novemu sodišču. Prva stranka pa še vedno v žrjavico drega. Jeronimski občinski možje so v oči gled prihodnje denarne potrebe znižali občinske priklade, in hajd, poljudni sklep je zvalil tudi nekatere može tržke občine na isto pot. Škoda možje! kateri berete »Štajerca«, da ste se hoteli soobčanom s tem činom prikupiti. Treba bode denarjev za novo stavbo! Ali nas imate res tako radi, plačajte za nas, vozite zastonj za novo šolo in verjeli bomo, da nam dobro delate. Ribničani so bili, tako pravijo, prodrlji z glavo skozi zid, a ni šlo rado; Vrančani pa tega menda ne bomo poskušali. Če pa ima kedo toliko korajže, da čuti svojo glav'co dovolj trdo, naj se oglasi v »Štajercu«. Skušnja namreč potrjuje, da dobe najbolj trde glave oni, kateri »Štajerca« marljivo prebirajo.

Iz Sv. Pavla pri Preboldu. Okoli Svečnice je padlo mnogo snega, po hribih so bili veliki meteži, zlasti pod Mrzlico. Čez hrib ni obstala nobena gaz, ker je veter s snegom vse zametel. Dne 6. svečana pa je nastal zlasti po hribih precej hud veter, postalo je južno vreme, na večer pred pustom pa je snežilo. — Umrla je v Dolenji vasi pri Sv. Pavlu poštena in mlada kmetica Mica Škorjanc, stara šele okoli 26 let. — Dober teden pozneje, dne 9. svečana, je pa v vasi Sv. Lovrenc umrla Mica Žličar, blaga žena in kmetica, stara okoli 29 let. Naj bode rajnkima zemljica lahka! — Nov list »Glasnik najsvetejših Src« je našel tudi v našo župnijo pot; želeli je le, da bi bil list bolj obširen, sicer je pa dober list. — V župni cerkvi smo imeli predpostne pobožnosti, namreč izpostavljeno presveto Rešnje Telo, pred katerim so se opravljale molitvene ure z večernicami na večer.

Cerkvene stvari.

Sv. misijon bo v Šmartnu pri Sloven. gradu od 15. do 24. svečana t. l. pod vodstvom č. gg. duhovnikov iz družbe Jezusove.

Pri Sv. Rupertu v Slov. gor. se je od 25. prosinca do 2. svečana t. l. obhajal sv. misijon. Udeležba je bila kljub neugodnemu vremenu silno močna. K Marijini družbi se je oglasilo okoli 100 mladeničev in 250 deklet. Prisrčna zahvala č. gg. misijonarjem in sotrudnikom.

Sveti oče Leon XIII. bode 20. t. m. praznoval 25 letnico papeževanja. Ves katoliški svet bode ta izredni jubilej praznoval s primernimi slavnostmi.

Društvena poročila.

Odborova seja političnega društva »Sava« se vrši ob pol 4. uri popoldne v nedeljo, dne 16. febr. v Sevnici v kolodvorski restavraciji.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Prijatelji mladine, zbrani na godovanju slovenske gospodinje v J. 21 K 50 h. Na gostiji Jožefa in Marija Rep 7 K. Veseli in pošteni gostje Ivančeve gostije v Bučah 5 K 68 h. Slavna posojilnica v Makolah 130 K. Lendovšek, župnik 10 K. Vozlič, kaplan 5 K. Gospodična Černenshek Agata iz Gradca 2 K. Bukovšek Antonija pri Sv. Jerneju 2 K. Neimenovan za »kruh sv. Antona« 3 K. Rojko Jože iz Hoč za »kruh sv. Antona« 10 K. Na gostiji Franca Topolnik 8 K.

Pri Sv. Lovrencu na Drav. polju bo ustanovljena dne 19. t. m. ob 8. uri zjutraj bikorejska zadruga. Drugi dan t. j. 20. sušca ob 9 uri dopoldno pa bo imel g. potovalni učitelj M. Jelovšek pouk zlasti za gospodinje in razkazoval umetno mlekarijo. Naj pridejo torej enkrat k Finžgerju tudi naše gospodinje ne samo možje!

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 9. svečana se je ustanovilo tukaj bralno društvo. Mi smo že 23. julija l. 1901 predložili visoki namestniji pravila, a smo se morali pokoriti do danes. Dne 9. febr. t. l. se je oglasilo 44 udov. Izmed teh je izvoljen za predsednika Jožef Munda, za tajnika Andrej Lihtenvalner iz Vodranec, za blagajnika Ivan Zdravec, za knjižničarja Ignac Robin in še štirje odborniki. Pri osnovenem zboru se je sklenilo, da si bomo naročili same konservativne in dobre časnike: »Slov. Gosp.«, »Nar. Gosp.«, »Viničarski List«, »Mir«, »Dom in Svet«, »Slovenec« in »Domoljub« ter »Domovino«. Ne maramo za »Slov. Narod«, »Rodoljuba« in »giftno krito«. Poslednjega čitajo tukaj kakih 8 nerazsodnikov, ker je bolj »fal«. Prijatelji dobrega mišljenja ste prošeni, da podpirate naše bralno društvo, ki je še v zibelki, bodisi s knjigami ali drugim berilom, pa tudi z denarjem. Vse sprejememo hvaležno. Ako nam kdo kaj pokloni, naj blagovoli poslati z naslovom: Bralno društvo pri Sv. Bolfenku pri Središču.

Iz Vržeja. Dne 26. prosinca smo imeli v bralnem društvu 12. občni zbor. Predsednik bralnega društva navdušuje navzoče, naj se trdno oklenejo bralnega društva in pridno prebirajo v krščanskem duhu tiskane časnike. Ker dandanes mora človek mnogo brati, če hoče kaj znati in veljati. To velja posebno za mladeniče. Bralno društvo je vir izornike in izobrazbe, kjer naj si nabirajo znanosti za bodoči poklic ter da bodo došli iz njih vrst krepki zagovorniki in pridni gospodarji v bodočnosti. V odbor so bili voljeni sledeči udje: Predsednikom je bil izvoljen g. učitelj A. Lasbacher, podpredsednikom č. g. župnik L. Janžekovič, tajnikom Jos. Osterc, blagajnikom L. Horvat, knjižničarjem M. Šonaja, odbornikom Al. Strniša. Dasi je malo število udov, vendar so zelo marljivo prebirali knjige in časopise. Prebralo se je 903 knjige. Gotovo dovolj za 31 udov! Zeleti bi bilo, da bi se tudi starejši tržani zanimali bolj za bralno društvo in ga krepko podpirali s svojimi nasveti. Dal Bog, da bi se naša nada uresničila in da bi zrastle iz naše sredine vrli sinovi in hčere matere Slovenije. V to pomoz! Bog in sreča junaska!

Katol. podpornemu društvu v Celju so darovali: Prevzv. in premil. g. dr. Mihael Napotnik, knez in škof, (za leto 1901/1902) 100 K; sl. Posojilnica v Šostanju 20 K; sl. Posojilnica v Mozirju 20 K; sl. Posojilnica v Makolah 50 K; sl. okrajni zastop C-lje (za oskrbitev toplega kosila ubogim šolarjem) 200 K; sl. občina Celjske okolice (v isti namen) 100 K; blagor. gosp. Maks Pleteršnik, prof. v pok., 12 K; vlč. gg. Jernej Voh, kanonik, 20 K; Anton Šlander, dekan, 10 K; Mihael Lendovšek, župnik, 10 K; Miloš Šmid, župnik, 10 K; Ivan Krančič, župnik, 10 K. — Premilostljivemu knezu in škofu, svojemu prevzvišenemu pokrovitelju, in vsem blagim dobrotnikom izreka društvo za velikodušno podporo najiskrenejšo zahvalo: Bog plati!

Slovengraška okolica. Vsak rodoljub mora biti radostno iznenaden, ako opazuje, kako živahno da se zadnji čas razvija narodno življenje v našem okraju. Zlasti je slavni Stari trg postal nekako središče ter branik narodnega življenja. To svedoči premnoge veselice, koje je v kratkem času priredilo kat. kmečko bralno društvo. Saj so take veselice najboljši pojavi narodnega napredka, ter zanesljivi gorkomeri rodoljubne zavesti. Škoda, da se o zadnjih velkanskih veselicah nič ni poročalo! Mesto izostalih poročil naj zadostuje tu malo kratkih podatkov o zadnji veselici z dne 25. jan. t. l. — Veliki prostori v Petričevi hiši že dolgo niso

bili tako natlačeni, kakor ta dan. Vse, kar le količkaj narodno čuti, bilo je zastopano. Videl si gospoda ter siromaka, uradnika in učitelja, kmeta zraven rokodelca, mestjana poleg seljaka. Vsak se je čutil prav domačega med »svojimi«. Jedro veselice so bile tri gledališne igre: »Ne udajmo se«, »Dva gospoda in en sluga«, »Kmet Herodež«, ki so povzročevale mnoge dobre volje med zbranim občinstvom. Igralci reševali so svoje vloge tako lahkotno ter izvrstno, kakor da bi bili prisli naravnost iz kakega velikomestnega gledališča. Venec lavorike pa sta zasluzila »sluga Ivan« in »kmet Herod«, ki sta povsem rojena za take vloge. Pri tej priložnosti so prvič nastopili narodno probujeni Starotrški mladeniči, dočim so zavedna dekleta sodelovala že pri mnogih enakih veselicah. Čas med posameznimi igrami nam je krajšal izborni vežban tamburaški zbor, kojega vrlo oskrbuje Starotrška mladina. Posebno pa so nas iznenadile citre v rokah priprostitih slovenski deklet. Če kaka mestna gospica, ki noč in dan pri svojem glasoviru sedi, zaigra kako »okroglo«, to pač ni kaj posebnega, a če priprosto planinsko dekle, ki celi teden težko dela in le v nedeljo po večernicah par krat »zabrenka«, upa s citrami stopiti na oder pred odlično občinstvo, zasluži to ne le pohvalo, nego tudi občudovanje. Gotovo ostane ta prijeten večer vsem gostom v najprijetnejšem spominu in vsi smo se ločili z enojno željo: »Na svidenje po veliki noči na prihodnji veselici v Starem trgu!«

Govorjane.

Bralno društvo Gornje Radgone. Bogu hvala, ne nazadujemo! Da ta ni bosa, dokažemo s poročilom o veselici, ki jo je v nedeljo 2. febr. priredilo o priliki glavnega zborovanja naše bralno društvo v prostorih g. Osojnik-a. Ljudstva se je vdeležilo v tako obilnem številu, da kdor se je le malo zakasnil, se je po 3 sobah zamanj oziral po kotičku, kjer bi si sedež postavil. Zagledali smo še več odličnih občanov in tudi iz mesta so naše društvo počastili. Tako je prav! Svoji le k svojim! Pozdravil je goste z ljubeznivo besedo predsednik č. gosp. kaplan Janžekovič; poročal je neutrudljivi blagajnik g. J. Kolar o prejemkih in izdatkih društva in tajnik znani slikar gosp. I. Horvat z lepo besedo o delovanju društva v minulem letu. Nastopil je potem kot govornik g. organist in pevovodja Janko Čirič. V svojem govoru je posebno navdušil za branje tega, kar nam ponuja v obilnem številu ravno naše društvo, ter za pristop k društvu in nabral precejšnje število novih udov. Ko je minil oficijelni del, pel nam je dobro znani, dobro vežbani moški zbor tako lepo, da nam je srce veselja kar zaigralo. Da g. Čirič s posebno vnmemo goji tudi narodno petje, je vse hvale vredno, kajti le na taki način bodo narodne pesmi prišle do prave veljave. Živel Gornjeradgone pevski zbor! — Tombola z mnogimi dobitki, dala je tu in tam spet povod k veselemu smehu. Tu se je namreč kdo moško odrezal: Jaz imam terno! jaz! in šlo se je pa za »gvint« že. Tu je cela profesorska raztresenost zastopana bila! Tam je zopet smeh in krohot zavoljo dobitka bil in tako so nam urice minule, da ne vemo kedaj! Zelo težko in zelo pozno smo se razšli. Imeli smo se prav po domače in — imenitno! Živelo naše bralno društvo!

Navzoč.

Mladeniška zveza v bralnem društvu pri Sv. Juriju ob Ščavnici je imela dne 9. t. mes. veselico v prostorih g. Slane. Pevski zbori so se odlikovali po svojem izurjenem petju, igralci in igralko po svojem spretnem igranju. Žal, da je grdo vreme zabranilo večjo udeležbo. Slavnostni govor je imel gospod Korošec iz Maribora.

Sv. Marko niže Ptuja. Za dne 9. svečana vabil nas je »Slov. Gosp.« k Sv. Marku niže Ptuja k predstavi »Lurška pastarica«, katero je priredilo tamošnje bralno društvo s pomočjo Marijine družbe. Ker nas veseli napredek našega milega slovenskega ljudstva, pohiteli smo z veseljem ta popoldne k pri-

jaznemu Sv. Marku. Pričakovali smo sicer kaj dovršenega in lepega, ker smo izvedeli, da se je na to predstavo pripravljalo slavnoznano Markovsko učiteljstvo. Pa kar se nam je nudilo pri predstavi, presega skoro človeške moči. Male deklice in odrasčena dekleta igrane so vse svoje vloge tako naravno in dovršeno, da ne vemo, katero bi bolj pohvalili in kaj nam je bolj ugajalo. Ako se nam je škoda zdelo, da so nežnoljubznivi angeljčki polagoma zginjali za razpoko v skalnati duplini in se skrili našim očem, pa nas je hitro tudi za se pridobila priprosta bogomila pastarica Bernardka in angeljčke so nadomestile brhke male deklice iz Lurda, ki so priskakljale s cvetličnimi košaricami igrati se pred duplino. V srce se nam je smilila slepa grofica Otilija, s katero je tako nematerinsko ravnala njena ohola ponosna mati grofinja, ker je ubožica od rojstva slepa — kaj more dete zato? Le sočutje, katero sta imela s slepo ubožico njena ljubezniva sestra Zofka in domača učiteljica Mina, nam je dobro delo. Zato smo potem nekako privoščili ponosni neumni grofinji, ko je bila tako ponižana pričo svoje pristavke Barbe, nad katero se je hotela ravnokar znositi, in ko je s svojo ozdravljeno hčerko skesano in ponižno klečala med priprostimi romaricami pred Lurdsko duplino prišedša zahvaliti se z otrokom v Lurd za čudežno ozdravljenje. Do solz so nas pa ganili nekateri prizori, zlasti ko je slepa ubožica zvedevši o lurških čudežih stavila trdno upanje na Marijo, da jo ozdravi, ter želela iti v Lurd, in ko je potem klečala pred lurško duplino, otroško zaupno prosila Marijo, naj jo ozdravi in ji v otroški priprosti zapoje pesem, ki so jo naučile sestre in Mina. Prosti čas med posameznimi dejanji izpolnoval je domači mešani zbor Marijine družbe z ubranim petjem. Čast vrlim prirediteljem; plačilo za njihov trud naj jim bo lep uspeh in hvaležnost občinstva. Čast vsem igralkam in pevcem; videli smo zopet, kako nadarjena in zmožna je naša slovenska mladina, ako ima le koga, ki jo navaja in bodri; zato smo se povrnili od Sv. Marka oduševljeni za narodno delo in probujanje naše mile mladine. Na novo oživelemu bralnemu društvu pa kličemo: Le tako naprej po tej poti! Na tak način izpolnjuje bralno društvo svojo izobraževalno nalogo. Veselico z godbo in plesom v gostilni prirediti, to ni nobena umetnost, nobeno delo, še manj pa izobraževanje naroda. S tem se naše slovensko ljudstvo navaja samo k zapravljivosti in pijančevanju, samo kvari pošteno mladino. Slovenska pesem narodna in umetna, ona blaži, ona navdušuje, ona budi. Navdušena beseda, mična predstava, ona izobražuje in duha povzdiguje.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naše vino-rejsko društvo je imelo preteklo nedeljo občni zbor in veselico. Glede občnega zbora poizvemo, da je bil načelnikom zopet izvoljen kmet Anton Roškar. Kot izkušen vinogradnik že ves čas skrbno vodi društvo. Zasadil je vinograd obsegajoč kaki dve orali na ameriški podlagi. Lani je že skrbni načelnik in društvo gledal in vžival sad svojega truda. Vinograd je prvokrat rodil in prinesel okoli 600 l dobre kapljice. Liter se je prodal po 44 h. — Občnemu zboru je sledila prijetna veselica — brez muzike in plesa! Tu so zopet naši vrli fantje in naša marljiva dekleta pokazala, kaj da premorejo. Vprizorili so kar tri igre: »Krivica in dobrota«, »Sanje« in »Indijski siroti«. Nastopalo je 17 mladeničev in 15 deklet. Igrali so izvrstno. Nismo se mogli načuditi, kako morejo priprosti fantje in dekleta tako težke igre tako izborno igrati. To so se vam sukali in govorili pa peli in kretali, kakor da bi bili tega vajeni že od mladih nog. Le redkokrat vživam tako veselje in zabavo, kakor kadar gledam našo ljubo mladino na odru. Tu se zopet prelepo kaže zlahtni sad našega bralnega društva, ki našo mladež zbira krog sebe, jo poučuje in lika ali izobrazuje ter razveseljuje in navdušuje za vse dobro, blago

in sveto. Predragi mladeniči, preljuba dekleta, le srčno in veselo po tej poti naprej!

Iz Jurovec pri Ptuj. Naše kmetijsko bralno društvo je imelo dne 2. svečana t. l. svoj občni zbor z običajno veselico. Vkljub zelo slabemu vremenu se je zbralo mnogo kmetov in tudi precej inteligence od blizu in daleč. Predsednik otvori zborovanje, pozdravi došle goste in da besedo g. I. Frasu, učitelju pri Sv. Vidu, kateri nam v jako podučljivih besedah razloži korist čitanja dobrih knjig in časopisov. Za tem je bilo poročilo o delovanju društva preteklega leta. V odbor so bili voljeni enoglasno sledeči odborniki: Franc Habjančič, predsednik, Štefan Kozel, podpredsednik, Janez Kirbiš, tajnik, Jos. Rižnar, blagajnik, Anton Šel, knjižničar, I. Zeiler in I. Širofnik, namestnika. Ker se društvo komaj eno leto obstoji in ni daleč od nemškutarskega mesta Ptuj, je želeli, da bi novi odbor deloval z vso verno na to, da si pridobi še mnogo novih udov in da skrbi, da bodo imeli udje mnogo koristnih knjig in časopisov, da ne bodo segali po »Štajercu«, kateri se jim od ptujskih kramarjev tako vsiljuje. Ker so nam dobrotniki društva darovali mnogo lepih dobitkov, za kar se jim izreka srčna hvala, smo tudi priredili srečolov, katerega čisti dobiček je pripadel društvu. Ljudstvo se je zabavalo prav dobro. — Zahvaljujemo se na tem mestu vsem, kateri so nas s svojim prihodom počastili, kakor gospodu učitelju od Sv. Vida za navdušen govor in prosimo, da nas poleti zopet polnoštevilno obiščete, ko priredi društvo veliko narodno veselico.

F. H.

Sv. Ilj nad Mariborom. Naše bralno društvo je pri svojem običajnem občnem zboru 26. jan. izvolilo enoglasno med splošnim navdušenjem velezaslužnega in obče priljubljenega gospoda Davorina Roškar predsednikom. Za gotovo upamo, da bode naše bralno društvo v bodoče uspešneje delovalo, kar nam je porok novi gospod predsednik. Dal Bog! — Na Svečnico pa nam je priredilo bralno društvo veselico v narodni gostilni Muršec-evi v Cirknici. Vrli mariborski tamburaši so nam svirali krasne komade. Domači mladeniči in dekleta so pa predstavljali Vošnjakovo igro: »Ne vdajmo se!« Ako-ravno je bilo skrajno neugodno vreme, vendar se je še zbralo precej občinstva. A v posebno čast si štejemo, da je počastil našo veselico dobroznani ognjeviti govornik, junaški vodja mladeničev Slov. goric, gosp. Fr. Roškar od Sv. Benedikta. Ni se ustrašil ne sneženega vremena, ne daljne poti, prihitel je k nam, a prinesel nam je tudi srčnih pozdravov od benediških tovarišev. Izpregovoril nam je tudi krasne navduševalne besede. Bodi mu izrečena naša srčna zahvala! Želimo le, da bi nas on še večkrat kot govornik počastil. — Videl si pa na veselici celo mladeniče in dekleta iz sekovske škofije, iz Arnovža in Spielfelda. — Pozdravili so nas pismeno vrli benediški mladeniči in mladenke, ter velezaslužni organizator slovenskih mladeničev, č. g. Gomilšek od Sv. Barbare. Posebno vzradostil pa nas je pozdrav nevstrašenega in korenjanskega mladeniča Krambergerja iz Gočeve. Naš rojak-mladenič iz Gornjega Štajerja pa je pozdravil brzojavno svoje rojake. Hvala vam vsem! Tako smo se zabavali šentiljski Slovenci. Želeli bi le bilo, da nam bralno društvo v poletju priredi zopet kako veselico ter kak podučen shod. Gotovo se je v poletnem času nadeti lepšega uspeha.

Sv. Rupert v Slov. goricah. V preteklem mesecu dne 12. t. l. smo praznovali prepoved našega, že več let popolno zaspalega bralnega društva. Sklicalo se je od začasnega odbora občno zborovanje, katerega se je občinstvo v tako obilnem številu udeležilo, da moremo z najboljšimi upi zreti v narodno bodočnost. Sosebno ugoden utis je naredila zelo obilna udeležitev krepkih in zavednih narodnih mladeničev in deklet, tako da smemo reči, vsa mladina je bila na nogah. Počastili so nas s svojo navzočnostjo tudi sosedni mladeniči od Sv. Barbare in Sv. Ur-

bana v Slov. goricah s svojimi gorečimi mladeničskimi voditelji. Izvolil se je potem novi odbor, kateri sestoji iz samih za sveto narodno stvar vnetih mladeničev, kateri so nam porok boljši prihodnosti našega društva. Kramberger France, predsednik; Zmavc Sr., podpredsednik; Voglar Jos., blagajnik; Keček Andrej, knjižničar; Erman J., tajnik; Čuček M., Fras A., Polič J. in Weber F. pa kot odborniki. Da bo naše društvo lahko prirejalo zabave s petjem, to se je pokazalo že ta dan, ko so nam zapeli naši pevci par mičnih pesmic pod spretnim pevovodstvom čest. gospoda Ivana Peitlerja, kateremu se zahvaljujemo za sedanj, kakor za prihodnji trud. Potem nam je razložil gospod Keček pravila bralnega društva in gospod Gomilšek nam je le v njemu dani besedi razložil pomen in korist pravega bralnega društva in dobrega branja sploh, posebno je navduševal mladino za narodno stvar in pristop bralnemu društvu. Da njegove besede niso ostale brez vspeha, to kaže še vedni pristop udov, tako da šteje sedaj naše še pred dvema mesecema skoro samo iz pravil sestojече društvo 150 udov zvečina samih mladeničev (namreč 80) in deklet. Obžalujemo pa, da so bili starejši domačini tako skromno zastopani in se toli hladno zanimajo za naše prekoristno društvo. Ali nič ne de, počasi gre in tako bode tudi naše društvo polagoma odprlo oči onim strahopetnežem in oboževalcem »giftne krote«, da bodo sprevideli kam jih tira ta nemčurski kramarski list. Vi, dragi zavedni mladeniči in dekleta, pa le vrlo naprej po tej poti naše mladeniške organizacije. Visoko držimo našo slovensko trobojnico, delujmo na to, da bodo se nahajali vsi naši župljani pod narodnim praporom, na katerem se naj blišči zmiraj, povsod in vsikdar naše staro slovensko geslo: Vse za vero, narod in cesarja.

Iz Kozjega. Naše gasilno društvo imelo je pretečeno soboto svoj redni občni zbor in volitev novega odbora, ter je za to leto izvoljen načelnikom ali stotnikom g. Janez Elsbacher, kateri je to službo tudi dosedaj izvrstno opravljal; njegovim namestnikom pa g. živinozdravnik rodod Čeh. Hvalevredno bodi omenjeno, da se je pri tem zboru na predlog g. dr. Jankoviča sklenilo slovensko poveljstvo z dvetretjinsko večino. Oporekali so temu sklepu le nekateri nasprotniki in kakor slišimo, so celo nekateri hajlovci iz društva izstopili. Škoda jih pač ni, saj so le tam radi gasili, kjer ni bilo treba gasiti. Pristopili pa so nekateri izvrstni naši možje Slovenci in tako je veselo upanje, da bo društvo procvitalo v blagor prebivalcev.

Razmere gospodarskega bralnega društva v Kozjem. Pred kakimi dobrimi štirimi leti združili so se trški in okoliški Slovenci, ter so osnovali gospodarsko bralno društvo v Kozjem. Nasprotstva in težav ni manjkalo, vendar požrtvovalnost rodoljubov je vse premagala. Preč. gospod kanonik dali so brezplačno sobo in društvo se je lepo razvijalo. Nabavili so se stroji, naročili časniki, priredilo se je več veselice in vse kar je še bilo količkaj narodnega, se je probudilo in oživelo. Z žalostjo smo opazili, da je sčasoma začelo društvo hirati na največje veselje naših nasprotnikov. Kaj je bilo temu vzrok, o tem molčimo, a kako se je začelo sedaj ravnanje z njim, to presega vse meje in tako se ne ravna z nobenim društvom na celem Slovenskem in to ravno od strani, od katere kaj takega nebi nikdar pričakovali, od količkaj pametnega človeka še manj. Mož, kateri še je dosedaj povsod prav žalostno ulogo igral in zgago delal, kjer je bil, spravi se je na naše društvo in ga hoče uničiti in razgnati, zatreti in to samo radi tega, ker je užaljeno njegovo dostojanstvo, da nima on ničesar govoriti pri društvu. Ude zmerja, da hodi jo v bralno sobo in jih odganja. Zaklepal je sobo in ko se je naredila nova ključavnica in so nekateri udje dobili ključ — slišite, kaj se je sedaj zgodilo! V noči od petka do sobote zgodilo se je nečuvno

barbarstvo. Nekdo je polomil ključavnico, vdrl v bralno sobo, raztrgal vse časnike, ter mizo, klopi in tla na najostudnejši način onesnažil. Kdo je to bil, pokazala bo obravnava in dognalo se bo gotovo tudi, kdo je zadnji čas uničeval in trgal v bralni sobi razne liste. Tako podira eden, kar so drugi z veliko težavo zidali.

Iz drugih krajev.

Novica iz cirkusa Barnum. V Parizu bodo operirali zraščena dvojčka, ki jih vodi seboj Barnum & Bailey, ter jih telesno ločili. — Dvojčka sta ženskega spola. Vzrok operacije je nevarna bolezen dvojčka Doodice, ker ako umre, se zastrupi kri drugemu dvojčku Rodici. — Najnovejša vest o teh dvojčkih se glasi, da jih je njihova mati vzela iz bolnice in ne pusti, da bi ju operirali. Kam je odšla z dvojčki, ki sta jako oslABLJENA, se ne ve. K Barnumu & Baileyu se dvojčka več ne povrneta.

Grozne muke na morju. 19 dnij je prestal ribič Olsen v tistem morju, držeč se preobrnjenega čolna. Olsen in Wallace, dvaribiča iz San Pedro, sta zapustila luko pred sedemnajstimi dnevi na majhnem čolnu. Komaj pa sta dospela na odprto morje, je že silen vihar prevrnil čoln in ribičema ni preostajalo drugega, kakor da sta se prijala preobrnjenega čolna in sta tako ob njem plavala. Rešitve ni bilo od nikoder, jesti nista imela ničesar in lahko si je predstavljati silne muke obeh ponesrečencev. Štirinajsti dan so opešale moči ribiča Wallace in je izpustil čoln ter izginil v globočino. Olsen se je še nadalje držal čolna, sedemnajsti dan pa ga je našel v tem položaju neki ribič, ki je nezvestnega nesrečnika pripeljal na suho. Olsen je tako oslABLJEN, da ni prav nikakega upanja za okrevanje.

Elektriška brivnica. Eden najbolj znanih brivcev v Parizu bode na poseben način izrabil elektriko v svoji prodajalnici. Električna bode v brivnici »brivski pomočnik«, električna bode opravljala skoro vsa dela. Voda se bode s pomočjo elektrike grela, skoro vse druge priprave bodo elektriški delovale, tudi lasje se bodo žgali elektriškim potom in s pomočjo elektrike se bodo strigili lasje. Čiščenje glave itd. vse bo preskrbela električna, samo brila ne bo. To bode še vedno opravljal z večjo roko brivski pomočnik, ker svojega vrata bi pač nihče ne dal pod elektriško britev.

Ljubezen brez meje. Iz Wilkesbarre poročajo: Na velikem pokopališču Cease Mills, blizu tega mesta so našli 80letnega Joshua Lambereaux brez zavesti na grobu svoje soproge. Radi zime in pa hudega mraza je starec zmrznil. Celó leto se je hranil pri soproginem grobu. Pred šestdesetimi leti se je bil oženil z Editho Simpson. Tako sta si bila zvesta in naklonjena, da v vseh 60. letih nista bila ločena dalj časa kakor štiri ure. Pred letom mu je žena naglo umrla radi mrtvouda. Lambereaux ni mogel iz žalosti za njo ne jesti ne piti in ves potrt je pohajal okrog. Želel je umreti za njo. Dejal je, da sta v vseh letih vedno skupaj jedla in se hoče tudi sedaj hraniti le pri njenem grobu. Vsako jutro je spravil svoj zajutrek v canjico in se priživel čez dan na pokopališču. Tako je ravnal vsak dan do dneva, ko so ga našli zmrznjenega na grobu.

Stava pri kadenju cigar. V nekem mestu na Saksonskem je klub kadilcev, ki je napravil tako stavo: Ceno določeno dobitisti, ki bi najdelj kadil smodko. Prvo odlikovanje je dobil oni kadilec, ki je kadil cigaro dve uri in dve minuti. Zadnje ceno je dobil oni, ki je kadil smodko 1 uro 57 minut in 30 sekund.

Matišla z zaročencem svoje hčere. Hrvaški listi prinašajo vest, da so v Bogajevu orožniki prijeli zanimiv parček 40letno soprogo iločkega učitelja Miloša Milojeviča in njenega ljubimca 28letnega učitelja Ivana Vulčiča. Vulčič je bil zaročnik 18letne učiteljice hčere in bi se te dni moral vršiti poroka.

Pred poroko pa je pobegnila mati zaročenke in z njo zet »in spe«. Beg je pojasnila mati hčerki s pismom, ki ga je pustila pod hčerinih zaglavjem. V tem listu prosi mati svojo hčer oproščenja in jo tolaži s tem, da je še mlada in da bo še lahko našla srečo. Hčerka pa ni bila tega mnenja in se je v obupu otrovala. Oče je naznanil begunca radi tatvine, ker je nezvesta žena njegova vzela seboj 300 gld., ki so bili določeni za hčerino doto.

Gospodarske drobtinice.

Katere ameriške trte naj sadimo v sovdanasto in katere v ilovito zemljo? V apneni in lapornati ali sovdanasti ter pešeni zemlji in suhi legi vspeva dobro rupestris montikola »breali zovka«, kakor se ji splošno pravi: v ilovni malo apneni ali pa rudeči zemlji, vspeva dobro riparija portalis (riparija velikolista).

O montikoli pa je omeniti, da je glede zoritve poznejša od riparije portalis. Če je torej vinograd v bolj mrzlem kraju in z nepopolnoma južno lego, je bolje, če se poslužimo riparije velikoliste, ako le kakovost zemlje to dopušča, ker na poslednjo cepljene žlahtne trte gotovejše rodijo in tudi popred dozori. — Večkrat se pripeti, da riparija ne blede in da prav bujno raste, četudi je zemlja jako sovdanasta in bela. To se pa dogaja le v takih zemljah, ki se z apnom naravnost ne spajajo, marveč pustijo isto skozi se.

Listnica uredništva. Dopisi, ki se niso tokrat zaradi pomanjkanja prostora objavili, pridejo prihodnjič na vrsto. Prosimo, da se nam pisma ne pošiljajo zadnji dan, predno list izide.

Loterijske številke.

Trst	25. jan. 1901.	63, 87, 23, 10, 83
Linc	, , ,	67, 49, 76, 24, 65

Društvena naznanila.

Dne 23. sveč.: »Gospod. bral. društva v Kozjem« zborovanje v gor. prostorih g. Franca Guček. Začetek ob 4. uri pop.

Samo v teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna priljubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Najboljši

nje, množi mleko ter jajca, naredi živino močnejšo in tvori trdo meso. 563 9-4

Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastoj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

je Barthelnovo klajno apno, ono prepreči lizavost in glodanje lesa, prepreči mehčanje kosti, prepreči hujšanje, naredi živino ješčo, ukrepi prebavljanje za živino

prašček

za živino

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

Služba občinskega tajnika

se odda v Libučah.

Plača na mesec 50 kron. Prednost ima prosilec, ki je zmožen uradovati slovenski in nemški. — Prošnje se naj pošljejo do 15. marca občinskemu uradu v Libučah, p. Pliberk. 55 3-1

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24-21 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Med. univ.

dr. Anton Vilimek

usoja si cenjen. občinstvu uljudno naznaniti, da bode s

**10. svečanom
1902**

izvrševal zdravniško in zobozdravniško prakso

v Gornjemgradu

v hiši
gospe Fišerjeve.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Poštenega hlapca sprejme Fr. Zupe, kmet pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah; plača od 100 do 120 kron na leto. 35 2-1

Mlinar za dravski mlin na dva para se sprejme. Pa le tak, kateri je v mlinarstvu dobro izurjen in pošten. Imel bode četrti del zaslužka in hrano. Ako pa kdo boče mlin kupiti, ga pa tudi prodam. — Bartol Ribič, posestnik in mlinar v Dobravi pri Zavrču. 51 2-1

Službo cerkovnika, ki je v zvezi z organistovo, želi nastopiti s 1. majem t. l. na taki fari, kjer sta dva gospoda duhovnika. Ponudbe se prosijo na upravništvo „Slov. Gosp.“ pod št. 2. 52 3-1

Učenka za krojačico ženskih oblačil se sprejme po potrebnosti tudi proti primerni plači v vse preskrbovanje — pri gospe Rezi Karner v Mariboru, Kaiserstrasse 5. 43 3-1

Kovaškega učenca, pridnega in močnega, sprejme takoj Anton Koren, kovaški mojster, Pesnica št. 1 pri Mariboru. 58 1-1

Mlad organist in cerkovnik, izurjen v cecilijanskem petju, išče službo v večji fari. Naslov pri upravništvu, 57 3-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Proda se.

Samo 30 gld. močna slamoreznica, reže v 4 dolž., enoletna garancija. Priporoča tudi mlatilnice, čistilnice, trijerje, vitle itd. po najnižjih cenah zastopstvo Janez Pišlar, p. Sela, Brežice.

Dobro obiskana gostilna se proda. Hiša je z opeko krita, 3 sobe, kuhinja, klet, ledenica in gospodarsko poslopje, vrt, sadonosnik in njiva. Ceno pove lastnik Ignac Kramberger, trgovec v Jarenini. 36 3-1

Zidana hiša, čedna, pripravna za trgovino, na lepem mestu v dolini, četrt ure od cerkve, v St. Andražu pri Velenju, z vrtom in malim sadonosnikom, hlevi za eno kravo in 7 svinj, se proda za svoto 450 gld. ali 900 K proti gotovi plači. — Hiša se proda radi drugega podvzetja. 27 4-2

Lepo, plodovito posestvo, 8 orlov v Žitečki vasi blizu broda, pošta Sv. Martin pri Vurberku, proda Andrej Deučman. 40 2-1

Lepo posestvo je za nizko ceno na prodaj v Razvanji. Hiša je nova, mlad sadonosnik, dve njivi in eden travnik. Kupci naj se oglase pri g. Spesu, tesarskemu mojstru v Mariboru. Vindenavska ulica. 44 2-1

Slivovko, izvrstno, enoletno, prodaja po prav nizki ceni Ignac Kramberger v Jarenini. 47 3-1

V najem se da.

Hiša z vrtom in z njivo v Mariboru Gaswerkstrasse št. 25 se da v najem. — Več pove Ivanka Supantič v Bistrici nad Mariborom. 63 2-1

Trgovina s krčmo blizu farne cerkve v Mariborskem okraju se da takoj v najem. Pisma na A. Perger, poste restante, Maribor. 54 1-1

Pred poroko pa je pobegnila mati zaročenke in z njo zet »in spe«. Beg je pojasnila mati hčerki s pismom, ki ga je pustila pod hčerinih zaglavjem. V tem listu prosi mati svojo hčer oproščenja in jo tolaži s tem, da je še mlada in da bo še lahko našla srečo. Hčerka pa ni bila tega mnenja in se je v obupu otrovala. Oče je naznanil begunca radi tatvine, ker je nezvesta žena njegova vzela seboj 300 gld., ki so bili določeni za hčerino doto.

Gospodarske drobtinice.

Katere ameriške trte naj sadimo v sovdanasto in katere v ilovito zemljo? V apneni in lapornati ali sovdanasti ter pešeni zemlji in suhi legi vspeva dobro rupestris montikola »breali zovka«, kakor se ji splošno pravi: v ilovni malo apneni ali pa rudeči zemlji, vspeva dobro riparija portalis (riparija velikolista).

O montikoli pa je omeniti, da je glede zoritve poznejša od riparije portalis. Če je torej vinograd v bolj mrzlem kraju in z nepopolnoma južno lego, je bolje, če se poslužimo riparije velikoliste, ako le kakovost zemlje to dopušča, ker na poslednjo cepljene žlahtne trte gotovejše rodijo in tudi popred dozori. — Večkrat se pripeti, da riparija ne blede in da prav bujno raste, četudi je zemlja jako sovdanasta in bela. To se pa dogaja le v takih zemljah, ki se z apnom naravnost ne spajajo, marveč pustijo isto skozi se.

Listnica uredništva. Dopisi, ki se niso tokrat zaradi pomanjkanja prostora objavili, pridejo prihodnjič na vrsto. Prosimo, da se nam pisma ne pošiljajo zadnji dan, predno list izide.

Loterijske številke.

Trst	25. jan. 1901.	63, 87, 23, 10, 83
Linc	, , ,	67, 49, 76, 24, 65

Društvena naznanila.

Dne 23. sveč.: »Gospod. bral. društva v Kozjem« zborovanje v gor. prostorih g. Franca Guček. Začetek ob 4. uri pop.

Samo v teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna priljubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Najboljši

nje, množi mleko ter jajca, naredi živino močnejšo in tvori trdo meso. 563 9-4
Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastoj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

je Barthelnovo klajno apno, ono prepreči lizavost in glodanje lesa, prepreči mehčanje kosti, prepreči hujšanje, naredi živino ješčo, ukrepi prebavljanje za živino

prašček

za živino

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

Služba občinskega tajnika

se odda v Libučah.

Plača na mesec 50 kron. Prednost ima prosilec, ki je zmožen uradovati slovenski in nemški. — Prošnje se naj pošljejo do 15. marca občinskemu uradu v Libučah, p. Pliberk. 55 3-1

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24-21 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Med. univ.

dr. Anton Vilimek

usoja si cenjen. občinstvu uljudno naznaniti, da bode s

**10. svečanom
1902**

izvrševal zdravniško in zobozdravniško prakso

v Gornjemgradu

v hiši
gospe Fišerjeve.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.

Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnštvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Poštenega hlapca sprejme Fr. Zupe, kmet pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah; plača od 100 do 120 kron na leto. 35 2-1

Mlinar za dravski mlin na dva para se sprejme. Pa le tak, kateri je v mlinarstvu dobro izurjen in pošten. Imel bode četrti del zaslužka in hrano. Ako pa kdo boče mlin kupiti, ga pa tudi prodam. — Bartol Ribič, posestnik in mlinar v Dobravi pri Zavrču. 51 2-1

Službo cerkovnika, ki je v zvezi z organistovo, želi nastopiti s 1. majem t. l. na taki fari, kjer sta dva gospoda duhovnika. Ponudbe se prosijo na upravnštvo „Slov. Gosp.“ pod št. 2. 52 3-1

Učenka za krojačico ženskih oblačil se sprejme po potrebnosti tudi proti primerni plači v vse preskrbovanje — pri gospe Rezi Karner v Mariboru, Kaiserstrasse 5. 43 3-1

Kovaškega učenca, pridnega in močnega, sprejme takoj Anton Koren, kovaški mojster, Pesnica št. 1 pri Mariboru. 58 1-1

Mlad organist in cerkovnik, izurjen v cecilijanskem petju, išče službe v večji fari. Naslov pri upravnštvo, 57 3-1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

Proda se.

Samo 30 gld. močna slamoreznica, reže v 4 dolž., enoletna garancija. Priporoča tudi mlatilnice, čistilnice, trijerje, vitle itd. po najnižjih cenah zastopstvo Janez Pišlar, p. Sela, Brežice.

Dobro obiskana gostilna se proda. Hiša je z opeko krita, 3 sobe, kuhinja, klet, ledenica in gospodarsko poslopje, vrt, sadonosnik in njiva. Ceno pove lastnik Ignac Kramberger, trgovec v Jarenini. 36 3-1

Zidana hiša, čedna, pripravna za trgovino, na lepem mestu v dolini, četrt ure od cerkve, v St. Andražu pri Velenji, z vrtom in malim sadonosnikom, hlevi za eno kravo in 7 svinj, se proda za svoto 450 gld. ali 900 K proti gotovi plači. — Hiša se proda radi drugega podvzetja. 27 4-2

Lepo, plodovito posestvo, 8 orlov v Žitečki vasi blizu broda, pošta Sv. Martin pri Vurberku, proda Andrej Deučman. 40 2-1

Lepo posestvo je za nizko ceno na prodaj v Razvanji. Hiša je nova, mlad sadonosnik, dve njivi in eden travnik. Kupci naj se oglase pri g. Spesu, tesarskemu mojstru v Mariboru. Vindenavska ulica. 44 2-1

Slivovko, izvrstno, enoletno, prodaja po prav nizki ceni Ignac Kramberger v Jarenini. 47 3-1

V najem se da.

Hiša z vrtom in z njivo v Mariboru Gaswerkstrasse št. 25 se da v najem. — Več pove Ivanka Supantič v Bistrici nad Mariborom. 63 2-1

Trgovina s krčmo blizu farne cerkve v Mariborskem okraju se da takoj v najem. Pisma na A. Perger, poste restante, Maribor. 54 1-1